

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky **M. R.**, *zast. JUDr. R. Š., advokátom*, proti odporcovi **Správe katastra Žiar nad Hronom**, za účasti účastníka konania Ing. L. G., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu č. V 2224/09 zo dňa 10. decembra 2009, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 26Sp 2/2010-79 zo dňa 24. mája 2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 26Sp 2/2010-79 zo dňa 24. mája 2010 **z r u š u j e a v e c v r a c i a** krajskému súdu na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd potvrdil rozhodnutie odporcu č. V 2224/09 zo dňa 10. decembra 2009 podľa § 250q ods. 2 O.s.p., ktorým Správa katastra Žiar nad Hronom zamietla návrh na povolenie vkladu vlastníckeho práva z darovacej zmluvy do katastra nehnuteľností, predmetom ktorej sú nehnuteľnosti stavba č. X., postavená na parc. č. KNC X., parc. č. KNC X., parc. č. KNC X., zapísaných na LV č. X. k. ú. B., uzavretej medzi navrhovateľkou a Ing. L. G.. Krajský súd takto rozhodol, keď sa stotožnil s odporcom, že nie je možné rozhodovať o návrhu na vklad vlastníckeho práva zo zmluvy, ktorej predmetom je vlastníctvo zapísané na inú osobu, než je osoba darcu, a to i napriek preukázanej existencii prebiehajúceho iného súdneho sporu ohľadne určenia tohto vlastníckeho práva.

Proti rozsudku krajského súdu podala odvolanie navrhovateľka a žiadala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil a rozhodnutie správy katastra zrušil a vec vrátil správne mu orgánu na ďalšie konanie. Poukázala na to, že už v návrhu uviedla, že si je vedomá toho, že v katastri nehnuteľností je ako vlastníka nehnuteľností osoba odlišná od navrhovateľa spoločnosť P. S., a.s., avšak v návrhu zároveň navrhovateľka vyhlásila, že „je vlastníkom nehnuteľných vecí, pričom určenia vlastníckeho práva k nim sa domáha súdnou cestou“. K návrhu pripojila i kópiu žalobného návrhu na určenie neplatnosti kúpnej zmluvy zo dňa 3.7.2006, ktorou mala navrhovateľka údajne previesť vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam na spoločnosť P. S., a.s.. Ďalej okrem iného uviedla, že požiadala, aby správa katastra prerušila konanie o návrhu na vklad vlastníckeho práva, a to až do právoplatného rozhodnutia súdu o určení vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, a tým by správa katastra rozhodovala o návrhu na vklad až po doručení právoplatného rozhodnutia súdu, ktorým súd určí neplatnosť kúpnej zmluvy. Taktiež navrhovateľka poukázala na procesné pochybenia správy katastra ako i príslušné pochybenia Krajského súdu v Banskej Bystrici. V závere svojho odvolania navrhovateľka okrem iného poukázala na to, že v konaní vedenom na Okresnom súde Žiar nad Hronom bol medzitým vydaný rozsudok sp. zn. 12Cb 168/2009 zo dňa 8.3.2010, ktorým okresný súd rozhodol, že kúpna zmluva je neplatná a že nárok navrhovateľky na určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam je daný.

Správa katastra Žiar nad Hronom sa k odvolaniu navrhovateľky písomne vyjadrila a žiadala, aby Najvyšší súd SR napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdil, pretože navrhovateľka ako daryňa nemala oprávnenie nakladať s predmetnými nehnuteľnosťami, pretože nebola zapísaná na LV č. X. pre kat. úz. B. ako ich vlastníčka.

K odvolaniu navrhovateľky sa vyjadril i P. S., a.s., so sídlom vo Vyhniach ako „osoba so záujmom na výsledku konania“ s tým, že krajský súd na pojednávaní konanom dňa 24. mája 2010 ho nepripustil do konania ako účastníka a poukázal na to, že navrhovateľke bolo od samého začiatku správneho konania jasné, že nie je vlastníčkou predmetných nehnuteľností a o.i. uviedol, že je pravdou, že na Okresnom súde Žiar nad Hronom sa vedie súdne konanie o určenie vlastníckeho práva, ktorý spor do dnešného dňa nie je právoplatne ukončený.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací v zmysle § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 10 ods. 2 O.s.p. preskúmal rozsudok krajského súdu ako i konanie mu

predchádzajúce v zmysle ust. § 212 ods. 1 a nasl. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok krajského súdu je potrebné zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie z nasledovných dôvodov:

Z listinných dôkazov nachádzajúcich sa v administratívnom spise správneho orgánu nesporne vyplýva, že v súčasnosti je zatiaľ ako vlastník prevádzaných nehnuteľností stále zapísaný na LV č. X. kat. úz. B. P. S., a.s., ktorý prejavil vôľu zúčastniť sa predmetného preskúmovacieho konania ako účastník konania.

V danom prípade krajský súd pochybil, pokiaľ na pojednávaní dňa 24. mája 2010 nepripustil do konania P. S., a.s., ako účastníka konania. Zo spisového materiálu nevyplýva akými úvahami sa krajský súd pri tomto postupe riadil a ani to, či prípadne vychádzal z okruhu účastníkov vkladového konania zakotvenom v katastrálnom zákone.

V danom prípade bolo potrebné, aby si krajský súd v rámci rozhodovacieho procesu prejudiciálne vyriešil otázku účasti v konaní vo vzťahu k P. S., a.s. Je nesporné, že P. S., a.s., je vlastníkom prevádzaných nehnuteľností, ktoré boli predmetom darovacej zmluvy medzi navrhovateľkou a Ing. L. G., a preto vzhľadom na tieto skutočnosti nič nebránilo krajskému súdu, aby uvedený subjekt pribral do konania ako účastníka konania, a to i napriek tomu, že správa katastra s týmto subjektom ako s účastníkom správneho konania nekonala.

Odvolačný súd považuje za potrebné zdôrazniť, že v danom prípade zákon nevylučuje, aby odvolací súd pribral do konania uvedený subjekt i v štádiu odvolacieho konania, avšak v danom prípade je potrebné tu prihliadnuť na tú skutočnosť, že keď sa nemohol P. S., a.s., zúčastniť súdneho preskúmovacieho konania od začiatku, mohol by potom oprávnene namietat, že mu bola odňatá možnosť konať pred súdom a že mu bolo odopreté jeho právo na spravodlivé súdne konanie v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

V danom prípade v konaní pred krajským súdom išlo o konanie podľa piatej časti hlavy tretej O.s.p., kde okruh účastníkov konania je zakotvený v ust. § 250m ods. 3 O.s.p., v zmysle ktorého účastníkmi konania sú tí, ktorí nimi sú v konaní na správnom orgáne a správny orgán, ktorého rozhodnutie sa preskúmava.

V danom prípade ušlo pozornosti jednak katastrálneho orgánu a jednak i krajského súdu, že v katastrálnom konaní sa v zmysle ustanovenia § 22 ods. 5 zák. č. 162/1995 Z. z. v znení neskorších predpisov postupuje podľa všeobecných predpisov o správnom konaní, ak tento zákon alebo iný zákon neustanovuje inak.

V zmysle ustanovenia § 14 ods. 1 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní účastníkom konania je ten, o koho právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach sa má konať, alebo koho práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti môžu byť rozhodnutím priamo dotknuté; účastníkom konania je aj ten, kto tvrdí, že môže byť rozhodnutím vo svojich právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach priamo dotknutý a to až do času, kým sa preukáže opak.

I s prihliadnutím na uvedené nič nebránilo krajskému súdu, aby vo veci konal i s P. S., a.s. ako s účastníkom konania, pretože vzhľadom na skutkové a právne okolnosti prípadu, sa jeho práva a právom chránené záujmy bezprostredne dotýkali rozhodovacieho procesu, či už v katastrálnom konaní pred správny orgánom alebo v preskúmvacom konaní podľa piatej časti hlavy tretej O.s.p..

V zmysle ust. § 250l ods. 2 O.s.p. pokiaľ v tejto hlave nie je ustanovené inak (má sa na mysli piata časť hlavy tretej O.s.p.), použije sa primerane ustanovenie druhej hlavy s výnimkou § 250a.

V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že zákonodarca novelou Občianskeho súdneho poriadku vykonanou zákonom č. 384/2008 Z. z. s účinnosťou od 15. októbra 2008 doplnil ust. § 250 ods. 1 O.s.p. druhou vetou, v zmysle ktorej súd aj bez návrhu uznesením priberie do konania účastníka správneho konania, ktorého práva a povinnosti vyplývajúce zo správneho rozhodnutia by mohli byť zrušením správneho rozhodnutia dotknuté.

Aj vzhľadom na uvedenú skutočnosť určite vôľa zákonodarcu je taká, aby procesné postavenie účastníka konania bolo riešené podľa piatej časti O.s.p. tak, aby mohol účinne chrániť svoje práva a oprávnené záujmy, a preto postupom krajského súdu v danom prípade bola P. S., a.s. odňatá možnosť konať pred súdom a bolo mu odopreté právo na spravodlivé súdne konanie v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, na ktoré skutočnosti musel odvolací súd prihliadnuť ex offio.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd SR rozhodnutie krajského súdu zrušil v zmysle ust. § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. v spojení s ust. § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie v zmysle ust. § 221 ods. 2 O.s.p. v spojení s ust. § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.

Vzhľadom na uvedené procesné pochybenie súdu prvého stupňa sa odvolací súd nemohol bližšie zaoberať vecou samou.

V ďalšom konaní bude povinnosťou súdu prvého stupňa rozhodnúť i o náhrade trov konania, pričom súčasne rozhodne aj o náhrade trov odvolacieho konania v zmysle ust. § 224 ods. 3 O.s.p. v spojení s ust. § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p..

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 17. júla 2011

JUDr. Elena Kováčová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Nikoleta Adamovičová